

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Година XXII

Број 48

март 2024.

*Удружење Параћинаца
и пријатеља Параћина*

<http://www.paracinac.com/>

**ПАРАЋИНСКА
ПАМЕТАРНИЦА**

Србобран Срба Радосављевић

Патике на друму Срце на небу

СПОРТ

ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

О НАСТАНКУ МЕСТОНИМА И ГОРОНИМА ПЕТРУШКО-ПАРАЋИНСКОГ КРАЈА (Протумачена старосрбским-аријским кореном и значењем)

МУТНИЦА (Горња и Доња) села у општини Параћин, Поморавски округ. У средњем веку припадала су Петрушкој области. Источна граница ове области била је истовремено и државна граница са царинарницом (митницом) која се највероватније налазила на Честобродици.

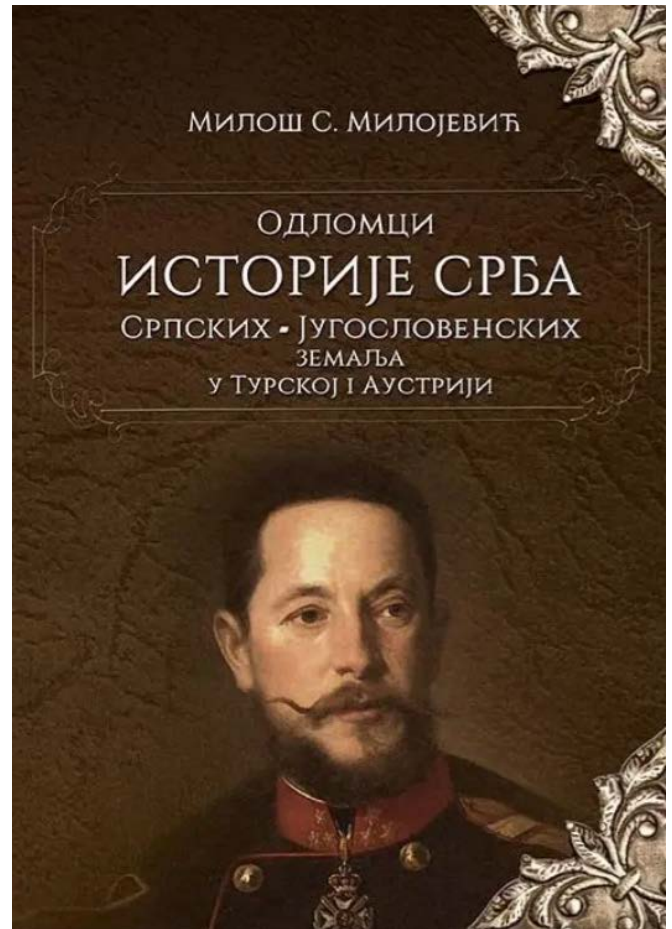
У близини данашњег села Извора налазила се мимоходна царина (митница), а петрушки властелини су преко својих митника (цариника) наплаћивали царину. Митници (цариници) су живели - становали у – Златици, селу у непосредној близини царинарница. Име селу дошло је од речи злато, јер је село било богато, пошто су у њему живели богати митници (име им долази од речи мито) и постали су виши друштвени слој.

Обогативши се, митници су почели да (се) поткрадају, да муте, па су се завадили и поделили село Златицу на два дела, а све по родбинској вези, тако да нису хтели чак ни да пођу у бој на Косово, па их је по легенди цар Лазар проклео.

Од богатог села Златице настају две Мутнице (Горња и Доња), како их је народ већ био прозвао подсмешљивим именима. После боја на Косову, царинарнице-митнице престају на кратко да функционишу, али су имена села остала до данас: Мутнице. Старосрбски: *митница=мутница, место где се муте.* (Као и на свакој царини).

МУСИНО, велика имања у северном делу Параћина, у Рашевачком пољу и у Мутници. Ст. срб. ариј. *мљса = муса, мистеријски уницијант највишег ступња, аватар, врхунски мајстор промене свести.* Из овог корена изведено је презиме властелина Мусе. Мусићи су „данас велика фамилија - братство у Доњој Мутници код Параћина. Воде порекло од свештеника из лозе властелина браће Мусића, али по женској линији. Сада их има под више

презимена, али сви славе исту славу - Свету Петку. Браћа Мусићи се сматрају задужбинарима манастира Свете Петке у Извору“.

Милојевић, М. „Одломци историје Срба“

ИРАНИ, историјски назив места у Петрушкој жупи, код Параћина. Ст. срб. ариј. *ĀRIL = Иран, Еран, белопути народ у Азији, Аријци.* „Ирани, праисторијско србско племе Парса, део великог народа Меда, живело је на западној страни Кучајских планина до моравске равнице, источно од данашњег Параћина. Један део тог племена, кренуо је за својим вођом Аријем Србиндом у поход према Индији. Највећи део Парса, касније Персијанаца, зауставио се на Персијској, касније Иранској висоравни. Радослав Прокић помиње нестало село Иран, између планине Бабе и Кулајне код Давидовца. Кретање овог племена из села Иран, може да се прати преко истоветних назива: у Северној Осетији налази се и данас село истоветног имена, а у Ирану место сличног имена - Ираниан. Племо Ирани, било је

важно медско племе, јер се касније цела држава назвала Иран. Формин Иран је облик етнонима Аријан. Један део кучајско-моравских Ирана отишао је правцем према северној Европи и М. Милојевић их налази у Поморанији, под именом Рани (Ирани) и Ранци (Иранци).¹

ГЛАВИЦА, приградско насеље града Параћина. Ст. срб. ариј. *главаца* = *главица*, *велика вика*, *брдо са којег се виче*, *позива или саопштавају наредбе власти*. У данашњој Србији има много села која се зову Главица, а исти назив носе и бројна брда, брдашца и висови. Једно такво брдо налази се западно од Рашевице и као чука-кота доминира над селом. По легенди први становници Рашевице населили су се испод Главице. И у брдско-планинским крајевима Србије та слична брдашца и брда се углавном зову Главице, служе, између осталог, и за основну људску комуникацију - дозивање. Са њих се виче и довикује, преносе поруке, позиви и поздрави, најважније информације за живот у тим крајевима. А да би се глас добацио са брда на брдо, са Главице на Главицу, мора добро да се виче. На старосрбском језику *реч ваца* = *означава вику*. Префикс *гла* има значење у смислу *гламур*, много, велико (упореди *гламурозно*). Дакле, Главица је велика вика, место одакле се много јако виче. Присетимо се да су и у другој половини двадесетог века у многим селима још увек постојали добошари или бирови, који су користили и та узвишења, да би локалном становништву са њих пренели неку важну наредбу власти.

И данас постоје изрази "дере се као биров" или "виче као биров". У случају Рашевице, на Главици је највероватније била осматрачница, одакле је контролисан цео овај крај. Извиђачи су онда нужно морали и да се дозивају, да гласно упозоравају, да много јако са брда *вичу* – *да главацају*.

БОШЊАНЕ, насеља у параћинској и варваринској општини. Ст. срб. ариј. *бхус`ане* = *украс*, што је врло поетичан назив за село.

Наши прапреци, ведски Срби, знали су да је село украс на земљи, и имали су свест да живе у сагласности са природом и космичким свејединством, за разлику од данашњих нараштаја који негују персонализам и индивидуализам као стил живота. Село мора да буде украс природе у сваком погледу, а што се тек данас увиђа, у условима опште еколошке катастрофе. Архаично-србски назив *Бхус`ане* током миленијума је еволуирао у *Бошњане*, а оба израза су врло сродна по звучности. Корен речи је дакле из времена србске или ве(н)дске културе, из старосрбског језика, а Бошњане је украс не само данашње Србије, већ је и украс савременог србског језика, који је највише сачувао од своје језичке старосрбске првобитности и лепоте.

Планина Баба

БАБА, гороним, последњи огранак Кучајских планина, општина Параћин. Ст. срб. ариј. 1. *бaб`ру* = *богиња Нава*, 2. *скривено име за Дева Матер=Богиња Мајка*, 3. *Деваматер=Деметра*. (*грецизирано*). На врху планине Бабе био је град Петрус, војводе Вукослава, господара Петрушке области. На просторима србских земаља на Балкану постоје три планине под називом Баба: једна источно од Параћина, друга у Херцеговини и трећа у северној Македонији. Грци су у свој мит присвојили, интегрисали једно од најдревнијих србских божанстава Бабу као – Баубу. Баба је митолошко биће, аутохтоног, односно туземског порекла. Баба је стара мајка, прамајка земља, симбол плодности, чије се фигурине и данас ископавају свуда у долини Велике Мораве. Последња Свемајка Земља – Баба откопана у

¹Милојевић, М. „Одломци историје Срба“, Београд, „Никола Пашић“, Београд, 2000.

старчевачко - винчанском мегаполису у Дреновцу. Баба је - жена која је изродила сав остали нараштај. Легенда каже, да је прежалосна Деметра (Артемед - древно србско божанство Меда, коју су странци усвојили под истим именом, само су га прочитали с десна на лево), богиња земље, у потрази за својом ћерком Персефоном лутала земљом уцвељена, док није дошла код Бабе. Баба је љубазно прими и понуди освежавајућим пићем. Деметра то одби, а увређена Баба јој показа непристојан знак лактом. То развесели тужну Деметру и она се први пут осмехну. Онда прихвати послужење од Бабе. Зашто је Деметра дошла баш код Бабе? Зато што је Баба прва, од постанка најстарија, изворна жена, која је изродила у симболичном смислу сав бели нараштај и што би она вероватно морала да зна где се крије Персефона, Деметрина кћи. Није тешко доказати језичку мутацију од Баубе до Бабе, као што није тешко утврдити ни зашто је Деметра дошла баш у "Дунавско извориште народа", где се и налази планина Баба, а где је и извор србске и европске цивилизације и културе и колевка беле расе - белог европеида.

Само Срби и њихова словенска сабраћа имају реч Баба, што је још један лингвистички доказ порекла овог мита и речи. Осим бабе, прабабе, чукумбабе, наврнбабе и тако даље, Срби имају и реч *Бабо=отац*. *Бабо, у смислу првостворени, најстарији изворни... Бабовина је земља Бабова и не сме продавати ни отуђивати, света земља или баштина*. Ако се ова праисторијска србска реч, која истовремено означава и аутохтоност србског рода и порода, сачувала до данас у нашем језику, ваљда је онда и народ који је у свом говору још увек користи, такође, аутохтон, и да је овде његова Бабовина.

Мирослав Димитријевић

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Знаменити Параћинац

Србобран Радосављевић

Последњих дана јула 2017. године преминуо је Србобран Радосављевић дугогодишњи генерални директор ИВТКТ „Бранко Крсмановић“ Параћин, познате као штофара Параћин. Радници рекоше отишла је легенда штофаре Параћин. Период, у коме је био директор, означен је као „златно доба“ штофаре. Недељник „Сведок“ у рубрици сећања на три стране доноси чланак о Србобрану под насловом: „Параћину, љубави моја ...“

Рођен је 6.9.1930. године у Параћину од оца Милана и мајке Босиљке. Отац Милан, официр војни инвалид, био је учесник Балканског и Првог светског рата, члан Војне команде за пријем ратног материјала у Солуну. Тешко је рањен и послат 3 године на лечење у Рим. Носилац је бројних медаља за храброст и Албанске споменице. После рата био је војни командант Параћина, виши ревизор Министарства, одакле се својевољно враћа у вољени, родни Параћин. 1941. године је војни командант речног пристаништа у Забрежју код Обреновца. Од Параћина, Ниша (седиште војне команде), Солуна, Рима, Београда до Параћина прати га одана супруга Босиљка.

Србобран Радосављевић 1930 - 2017

Србобран основну школу и гимназију завршава у Параћину и због „објективних“ разлога две године ради као службеник СНО

Параћин-персонални одсек где добија најбоље похвале за рад (стручан, амбициозан, добар друг...). Уписује Правни факултет Универзитета у Београду који завршава у року. Априла 1956. године заснива радни однос у штофари Параћин. Од октобра 1956. до септембра 1957. је на одслужењу војног рока у Школи резервних официра-Билеће, а затим се враћа у штофару. У току радног стажа у штофари налази се на дужностима: правника, правног заступника и секретара предузећа, в.д. главног директора, директора општег сектора и генералног директора у три мандата. Од 16.9.1958. (са 2 године радног стажа) овлашћен је да потписује акта предузећа у одсуству директора што значи да је на руководећим функцијама у штофари од 16.9.1958. до средине 1978. када напушта фабрику не својом вољом.

Октобра 1966. године ступа на дужност генералног директора ИВТ „Бранко Крсмановић“ Параћин. Свој рад обележио је следећим успесима и резултатима:

- 1-Организовао је Здравствену станицу у кругу фабрике (лекари медицине рада, лабораторија, превијалиште, стоматолошка служба са зуботехником, гинеколог бабица, и то у две смене);
- 2-Нова организација рада, увођење савремене технологије;
- 3-Нове високо продуктивне текстилне машине;
- 4-Школовање текстилног кадра од средњошколског (отвара текстилни смер у параћинском школском центру) до високог образовања (инжењери, лекари, студенти ДИФ-а);
- 4-Друштвена исхрана за само 1 динар;
- 5-Бесплатан превоз радника на посао и са посла;
- 6- У вили „3“ отворене су бесплатне децје јаслице и обданиште;
- 7-Организован је годишњи одмор у одмаралиштима на мору и бањама;
- 8-Поред редовног личног дохотка радници добијају радна одећа, а раднице и познате „боросане“;
- 9-Свечани испраћај пензионера са доделом ручног сата и правом да на крају сваке

године добију један просечни лични доходак фабричких радника;

10-Изградио је нову халу Дораде од 14000m² јер је сматрао да су услови рада у старој доради из феудалног периода;

11-Први у Србији у вунарској индустрији пушта у рад климатизацију у камгарн предioniци јер производња у штофари има велики негативан утицај на здравље радника;

12-Круг фабрике са познатим ружичњаком одржавају и баштовани Врњачке бање;

13-Фабрику је отворио према свету. Посећују је највиши државници СФРЈ, представници светских фирми из Европе, Азије, САД, Африке, Аустралије, Јапана.

14-Штофари је припојио трикотажу и конфекцију па се фабрика зове ИВТКТ „Бранко Крсмановић“. Започео је изградњу Тепихаре ручно чворованих тепиха;

15-Опрема и омасовљује ватрогасно друштво, брине о фабричким новинама;

16-Започиње братимљење са фабриком „Кратекс“ из Крапине;

17-Покренуо је акцију да вунарска индустрија Србије има своје удружење. Именован је за председника оснивачког одбора и 22.марта 1968. основан је „Утекс“;

18-Захваљујући личним пријатељствима доводи: Робне куће - Београд у Параћин, затим се отвара продавница Беко, филијала Инвест банке, што је од огромног значаја за његов мали град, повезује фабрику стакла са купцима. Има жељу да Параћин постане јак трговачки центар и покушава да доведе и „Меркатор“ али општинско руководство се не слаже (отворено у Ћуприји).

Води разговоре са СССР-ом око бартер послова за енергану и котларницу. Развој фабрике тражио је већу количину технолошке паре, топле воде, већу турбину. Како је СССР израђивао велике котлове и турбине, вишак паре би се користио за загревање штофаре, топлих алеја на земљишту иза фабрике, дела града а електроенергија би се продавала ЕПС-у. Изграђен је и топловод у Параћину. Када је посао био у завршној фази, Срба предаје дужност и одлази из фабрике.

Као председник Кредитног одбора „Југобанке“ Београд - централе за СФРЈ схватио је оправданост изградње нове фабрике Трајал Крушевац и борио се да добију гаранције банке. Противници су били представници осталих Република али и Пирота. Србин интерес је био да се Србија гради и има посла за све, па је био упоран, водио тешку борбу и Трајал добија гаранције банке. Организује да Комерцијална банка - Светозарево (са којом је штофара пословала) постане део система Југобанке.

Седамдесетих година прошлог века покренуо је питање активирања Удружења за улепшавање града и понудио се да буде председник ако нико не жели то да ради. Срба је много волео свој град и желео да га и даље гради. Био је на високом положају и могао је то да оствари. Председник Општине и секретар Комитета га похвале што хоће бесплатно да ради, а Удружење због сујете није заживело.

Као генерални директор 1975. године помогао је директору Републичког фонда здравственог осигурања (РФЗО) око реализације изградње здравствених центара у Србији. Како је РФЗО желео да се одужи, Србобран предлаже изградњу зграде Медицине рада и добија аванс од 50000000 динара. До изградње није дошло јер су председник Општине Миливојевић и директор Дома здравља (обојица Србини школски другови) гласали против на седници РФЗЗ.

У децембру 1971. године одређен је у име Текстилне индустрије Југославије да путује у Аустралију ради куповине вуне за Југославију.

Треба набројати функције које у том периоду још обавља:

1. Председник групације вунараца при Савезној привредној комори за целу територију СФРЈ у три мандата (председник одбора за вуну 1969 -1978.)
2. Председник Кредитног одбора Југобанке-центра Београд.
3. Председник Кредитног одбора Југобанке седиште Светозарево 1970 -1975.

4. Члан Извршног одбора Југобанке-седиште Београд 1970 -1972.

5. Члан Извршног одбора Југобанке седиште Светозарево 1970 -1972. и 1977 -1978.

6. Члан Савета за текстил Републичке коморе у неколико мандата.

7. Члан Савета за монетарно-кредитни систем Савезне привредне коморе.

8. Члан Савета за економске односе са иностранством Савезне привредне коморе.

9. Члан Одбора за награде Савезне привредне коморе.

10. Члан Управног одбора Основне привредне коморе-Крагујевац.

11. Члан Управног одбора Удружења вунараца Југославије од оснивања до престанка радног односа.

12. Члан Управног одбора „Лесковачког сајма“ у неколико мандата.

13. Члан Савета за народну одбрану Региона Крагујевац.

Поред ових функција имао је и друге у фабрици и шире.

За свој самопрегорни рад добија следећа признања:

1. Орден рада са златним венцем Указом Председника Југославије бр.75 од 11.јула 1972. године.

2. Орден за војне заслуге са сребрним мачевима Указом Председника Југославије бр.28 од 26.априла 1972. године.

3. Награда Основне привредне коморе-Крагујевац за 1969. године.

4. Награда Републичке привредне коморе Србије „ДАН РЕПУБЛИКЕ“ за 1971. годину и за постигнуте резултате у руковођењу Штофаром и додатни новчани износ од 600000 динара.

5. Диплома Скупштине општине Параћин за 1972. године.

6. Награда Наградног фонда „Златан Пушманов атлас“ текстилаца-Лесковац.

7. Златни ручни сат „Шафхаузен“ Удружења текстилаца „Утекс“.

8. Добија одлуком Управног одбора фабрике новчану награду од 15 000 динара за оснивање и организовање Здравствене станице у фабрици 1959. године.

9. Повеље, плакете и захвалнице многих организација и установа.

Године 1978. на прагу 4.мандата, почиње против њега “хајка” челника Параћина и параћинских кадрова на републичким функцијама. Одлази са функције пре истека мандата. Фабрика ћути. Ткачница фабрике је 1966. произвела 1 520 555 дужних метара, а на крају његове функције 2 130 000 метара, чешљано предиво од 988000 килограмаг доспева на 1 300 000 килограма, укупни приход фабрике је за тај период 90 пута већи. Толико неправде и зла су му учинили а он је и даље волео свој град.

На дужност члана Пословодног одбора-директора правних кадровских и општинских послова Основне банке Југобанке Београд ступа 1.1.1979. године. У банци обавља мање стресан посао уз много боље услове рада. Са овог положаја помаже Параћинцима на разне начине. Разуме некоректан однос руководиоца СФС према њему, ипак, сваког месеца помаже одобравање средстава за исплату личних доходака. Објашњава да, у противном, многе параћинске породице би остале без месечних примања.

За свој рад добија:

1. Захвалницу Радне заједнице Основне банке „Југобанке“ Београд од децембра 1989. године.
2. Похвалу Основне организације Савеза резервних војних старешина Основне банке „Југобанке“-Београд од 22.12.1980. године.

У заслужену пензију одлази из Југобанке.

Штофара од 1979. има све слабије резултате пословања из године у годину иако је из фабрике отишао само Србобран. Долази под принудну управу па стечај и на крају је Трговински суд у Крагујевцу донео одлуку да се фабрика брише из регистра привредних организација—ликвидирана је.

Јула 1989. године дневни лист „Новости“ пише о великом протесном митингу параћинских текстилаца који захтевају повратак Србобрана Радосављевића на чело фабрике. Последица митинга је оставка фабричких и општинских руководиоца који су фабрику довели до просјачког штапа. Позив да се врати у фабрику поновио се и деведесетих година. У преговорима није било искрености челника. Србобран

Радосављевић од краја 1978. године више никада није ушао у фабрику штофа.

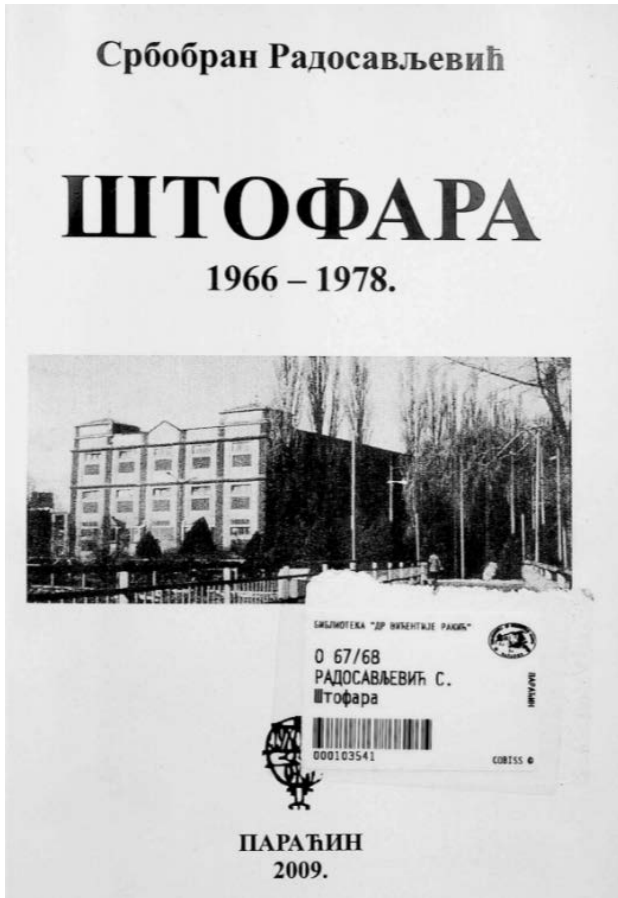
Пензионерске дане испунио је писањем и издавањем две књиге. Прва је о вољеном Параћину а њену вредност потврђује чињеница да се налази у библиотекама САНУ, Универзитетској, Народној, Матици српској, многим музејима,... У књизи пише: „Када сам ово писао, у мојим мислима био је мој Параћин... Слика је била много јасна, али речи биле су слабе да то искажем. Надам се да ће доћи неки „нови клинци“ који ће знати да раде и развијају мој Параћин. Мој град живеће дуго са малим и великим успехом и рашће са новим генерацијама.“

Прва књига – о вољеном Параћину

Друга књига је „Штофара 1966.-1978.“ коју је посветио радницима и мајсторима штофаре. Када је почела агонија фабрике, писао је писма челницима институција на свим нивоима да се сачува имовина фабрике, уметничко благо а најважније-радна места радника, а тиме и средства за

живот њихових породица. Није било праве реакције.

Друга књига - Штофара 1966.-1978

Лист „Политика“ у рубрици Међу нама неколико пута месечно објављивао је његове чланке, реакције на дешавања у друштву.

Србобран Срба Радосављевић преминуо је 19.7. 2017. године у Београду, а сахрањен је у родном Параћину.

Србобран је имао огромну енергију, обележио је време и град у коме је живео. Србобран-Срба није био човек партијске структуре, за директора су га изабрали радници на зборовима радника на начин на који ни један директор Параћина није изабран. Био је први факултетски образован Параћинац на високом положају. Стално је имао инсинуације да му је отац предатни радикал-Пашићевац, војни-инвалид.

У својој књизи каже: „Престанком рада и постојања фабрике, нестало је у неповрат и део мог живота јер сам у фабрику уложио 24 године радног стажа ... Једна је истина. Фабрика је радила, запошљавала око 2500

радника и производила око 7000м штофа дневно. Та фабрика је била моја младост и мој живот, та фабрика је била најбоља по пословању у СФРЈ и сви грађани је познају по чувеним „параћинским штофовима“. Зашто је нестала она „моја фабрика“ са производњом чувених параћинских штофова, са лепо уређеним парком и ружичњаком време ће дати одговор“.

Својим животом и радом заслужио је да буде упамћен. Никада није мислио на личну корист.

Мр Јелка Зеликов дип.инг.ел.

У Параћину ме познају као Србину сестричину. Текст сам написала на основу докумената и личном осећају да одаберем најважније детаље из њих. Захваљујем се редакцији „Удружења Параћинаца“ на жељи да објави текст.

Позив на сарадњу у Параћинцу

Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки користан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на e-mail udruzenje.paracinaca@gmail.com.

Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији или на Facebook профилу. Хвала.

Редакција Гласила Параћинац

ПРОМОЦИЈА ПАРАЋИНА

Патике на друму Срце на небу

Професор физичког васпитања Петровић Саша из нашег Параћина који се овим послом бави већ 21 годину осим што васпитава децу трчи и полумаратоне. По његовим речима то је тродимензионална активност.

Саша Петровић

Пре свега ради на промоцији Параћина и Србије у земљи и иностранству. Други сегмент његове активности је повезивање са српском заједницом и нашим људима приликом такмичења на полумаратонима у иностранству а трећи је преношење здравих навика на младе људе давањем личног примера.

Пуно је трка и полумаратона на којима је учествовао а издваја пре свега:

- Задар (2021, где је био једини такмичар из Србије);
- Капошвар, Мађарска (2022 једини такмичар јужно од Београда);
- Верона, Италија (2022 једини такмичар из Србије);
- Гозано, језеро Орта, Италија (2022, једини такмичар са Балкана).

Што се тиче активности на самим тркама посебно издваја хуманитарне:

- Трка у Аранђеловцу (2022)-где је прикупљао помоћ за дете из Параћина заједно са нашом прослављеном Атлетичарком Оливером Јевтић);
- Београдска новогодишња трка(2023) где је део новца од стартнине ишао за незбринуту децу.
Ту је и повезивање са другим општинама и градовима као што су примери:
- Трка у Шибенику (2022) у част легендарног Дражена Петровића где је Саша промовисао Параћин посетом Туристичкој организацији Шибеника и извршио примопредају поклона са домаћинима;
- Трка у Аранђеловцу исте године где је извршена промоција књиге о Илији Гојковићу генералу родом из Дреновца а који је повео војнике у борбу управо из Аранђеловца;
- Полумаратон у Темишвару, Румунија (2023) где је извршио конекцију општине Параћин са српском заједницом у Румунији где му је домаћин била госпођа Златиборка Марков;
- Полумаратон у Ници, Француска (2023) где је реализована конекција са српском заједницом у Француској а домаћин испред српске дијаспоре му је био господин Влада Радовановић;
- Полумаратон у Пули, Хрватска/Истра(2023), где је остварена конекција са српском заједницом у Хрватској а домаћин Саши је био господин Милан Рашула;
- Новогодишња трка у Београду (2023), где се Саша сусрео са господином Сашом Живановићем председником Удружења Параћинаца у Београду и успоставио културну сарадњу.
Саша често трке посвећује неким догађајима или збивањима. Тако је нпр. Полумаратон у Зрењанину (2022), будући да се трчао на годишњицу НАТО бомбардовања Варварина 99, посветио страдалима тог дана.
Ноћни Зимски Полумаратон у Београду (2023) је био посвећен борби против канцера будући да се трка организовала у том дану. Полумаратон у Врању (2023) је

био посвећен Дану Победе у 1. св. рату јер се датумски поклапао.

Саша каже да је веома важно да за Параћин то што ће једног дана стојати да је само Параћин неке 2022 имао јединог такмичара из Србије у Верони, Гозану (језеру Орта), Задру или Шибенику и да ће име града остати златним словима уписано. Дакле, ниједан такмичар ни из Београда, Новог Сада, Крагујевца, Ниша... Само наш Параћин! Ово је битно не из разлога што се има нешто против тих градова-напротив, већ се показује да и мање средине попут нашег Параћина могу бити уз раме са већима само уколико сваки појединац да свој лични допринос. Саша је иначе две године заредом добитник Септембарске награде Општине Параћин.

Саша Петровић и Саша Живановић

Све ове активности и догађаје можете пронаћи у Сашиној књизи "Патике на друму Срце на небу" по којој и овај прилог носи назив. Књигу можете поручити позивом на број 0658561392 или 0600561392.

Саша Живановић

Информације из УДРУЖЕЊА

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду са успехом постоји од 2000. године и приближавамо се јубилеју од четврт века постојања.

Удружење је основано на иницијативу матураната Параћинске гимназије генерације 1950. Идеја се јавила на прослави 50 година велике матуре. И тако је рођено наше Удружење.

Рад Удружења је имало и значајних замаха, али и успоравања у раду, при чему је на пад активности значајно утицала пандемија корона вируса. Удружење је са активним окупљањима после пандемије започела у мају 2022. године на уобичајеној старој адреси у улици Деспота Стефана 12, на 8. спрату, традиционално последњег уторка у месецу.

У 2022. години смо се окупљали два пута у мају и новембру када смо имали договорену посету председника Општине Параћин Владимира Милићевића.

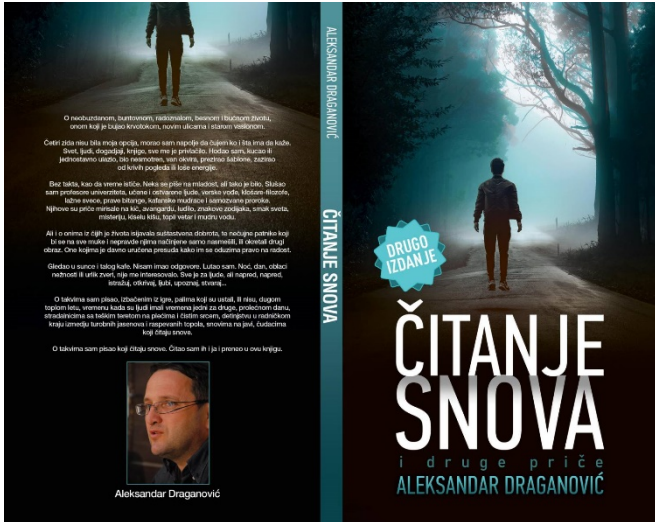
У 2023. години прескочили смо окупљања у јануару и фебруару и са редовним активностима смо наставили у марту и априлу. Окупљање у марту је одржано 28.3.2022. и овом приликом је било речи о академику Драгославу Михаиловић који је преминуо у Београду у 93. години, а књижевношћу се бавио готово до последњег дана. Био је наш почасни председник и врло драг гост на нашим окупљањима.

Априлско окупљање је одржано последњег уторка у априлу са планирањем наредних активности у раду Удружења.

Мајско окупљање је одржано 30.3.2023. и тада је објављен и представљен нови број 46. нашег гласила Параћинац.

Током јуна, јула и августа није било окупљања, али је већ планирано окупљање за јесен поводом промоције књиге Александра Драгановића. Промоција је одржана у октобру и то 03.10.2023. Представљена је књига ЧИТАЊЕ СНОВА и друге приче, аутора Александра Драгановића. Вече је водила и о књизи

говорила проф. књижевности, песникиња Љиљана Клајић. Било је око двадесетак учесника на овој књижевној вечери. Промоција је трајала око сат времена, после чега је уследило дружење уз пригодни коктел.

Читање снова, Александра Драгановића

У 2024. окупљање је из последњег уторка у марту померен за први уторак у априлу. Овом приликом је договорена промоција књиге Патике на друму црце на небу, аутора Саше Петровића, који је ову књигу посветио свом граду и својим Параћинцима. Такође очекујемо и директора Машинско електротехничке школе, Игора Јевтића, који ће нам представити новине у школству, школе коју представља, МЕШ знаш и УМЕШ!

Хвала свима који се интересују за наше активности и позивамо Вас да нам се придружите на нашим окупљањима.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду
Редакција Гласила Параћинац

Бранка Златковић Беба (1960-2024)

Поштовани, са жаљењем Вас обавештавамо да је преминула Бранка Златковић Беба, која је била наш активни члан и благајник Удружења. Оставила је значајан траг у раду нашег Удружења на чему јој велико хвала и нека јој је вечна слава.

Породици и пријатељима искрено саучешће у име Удружења. Сахрана је била 6. фебруара 2024. године.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

СПОРТ

Кренула и креће пролећна сезона у фудбалу

СФС Борац и Јединство се такмиче у Српској лиги исток. На крају јесењег дела првенства, и одиграних 15. кола, боље резултате је остварио СФС Борац који је заузео 6. место, док је Јединство 10. Првенство је увелико кренуло у пролећном делу и одиграна су већ четири кола.

Кренуло је првенство и у Међуопштинској лиги југ 09. и 10. марта, где се такође такмиче наши клубови и већ је одиграно На крају јесењег дела првенства место клубова на табели је следеће: Шумадија (Трешњевица) 3. место, Исток 63 (Плана) 6. место, Омладинац (Шалудовац) 7. место, Раднички (Текија) 10. место, Напредак (Стубица) 14. место и на зачељу Херој (Буслиовац) 15. место.

Такмичење у Првој Општинској лиги Параћин, креће у недељу 24. марта 2024. године.

Табела 1. Општинске Лиге Параћин пред почетак пролећног дела сезоне

ПОЗ	ТИМ	Ут	Поб	Нер	Пор	ДГ	ПГ	ГР	Бод
1.	ИСК Извор	10	8	1	1	33	17	+16	25
2.	Развитак	10	6	1	3	28	18	+10	19
3.	Потоцац	10	5	1	4	12	16	-4	16
4.	Железничар	10	4	3	3	18	18	0	15
5.	Поповац	10	3	5	2	15	14	+1	14
6.	Моравац	10	4	2	4	19	22	-3	14
7.	Радник	10	4	1	5	18	21	-3	13
8.	Младост (ГМ)	10	3	2	5	19	17	+2	11
9.	Јединство	10	3	2	5	18	26	-8	11
10.	Слобода	10	3	0	7	19	22	-3	9
11.	Будућност	10	2	2	6	15	23	-8	8

Друга Општинска лига Параћин као најнижи ранг такмичења, због малог броја клубова, којих је само седам, још увек није кренуо пролећни део сезоне. У овој лиги се такмиче следећи клубови који ће бити побројани по редоследу на

табели на крају јесењег дела првенства: 1. Слога (Д. Видово), 2. Земљорадник (Стрижа), 3. БСК (Буљане), 4. Омладински (Параћин), 5. Младост (Сикирица), 6. Хајдук (Чепуре) и 7. Напредак (Својново).

С.Т.Ж.

Позив на сарадњу у Параћинцу

Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки користан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на e-mail udruzenje.paracinaca@gmail.com.

Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији или на Facebook профилу.

Хвала.

Захвалнице

Драгим пријатељима из Удружења Крагујевчана и пријатеља Крагујевца се захваљујемо на веома успешној сарадњи

Гласило удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Редакцијски одбор:

проф. др Саша Живановић (главни уредник), Петар Живановић, Бранко Куцина, Дејан Лазаревић, Слађана Ристић (секретар редакције).

Техничка припрема и уређење:

проф др Саша Живановић

Адреса: бул. Деспота Стефана 12, Београд

веб адреса: www.paracinac.com

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

